

Maria Pawłowska w filmie

LETNIE POPOŁUDNIE

jedno popołudnie
jedno życie
jedno ujęcie

reżyseria Youssef Quarrak zdjęcia Zofia Goraj

W KINACH OD 30 SIERPNI

WOLF PACK PICTURES PRZEDSTAWIA FILM PT. „LETNIE POPOŁUDNIE” SCENARIUM MARIA PAWŁOWSKA ANNA MISKAŁ LUDY TURBAŃ LUCYNA SZEROK JACEK TARNAWAŃ
MONTAŻ LENA FIRAK KLARA WALISZEWSKA KATARZYNA ZAŁĘCKA REDUKCJA DŹWIĘKÓW JOHANA KRZYŻEWSKA REŻYSERKA ZOFIA GORAJ KASTING WERONIKA NOWICKA CIEKI FRANCISZEK KOZŁOWSKI
MONTAŻ WIZUALNY MAGDA GRAFF KOPRODUKCYJA ANANAS VILKIV REDAKCJA YOUSSEF OUMARRUK REKREACJA DARIUSZ TOWARZ

Produkcja: Polska

Premiera: 30 sierpnia 2019

Czas trwania: 78 min

Dystrybucja w Polsce: Holly Pictures Sp. z o.o., ul. Chełmska 21 lok. 104, 00-724 Warszawa

Marketing: Iwona Dąbrówka - i.dabrowka@hollypictures.pl / 501 074 515

Dystrybucja/Kontakt z kinami: Grażyna Badowska - g.badowska@hollypictures.pl / 602 280 617

PR: media@hollypictures.pl

Biuro prasowe:

Julia Sikorska, Best Brands PR tel: 502 572 849, email: j.sikorska@bestbrandspr.pl

Daria Zabłocka, Best Brands PR tel. 518 195 187, email: d.zablocka@bestbrandspr.pl

OPIS FILMU

Laura kończy dziś 25 lat. Z tej okazji gasi świece na torcie wśród najbliższych na cmentarzu, przy grobie zmarłego ojca. To taka mała, nietypowa tradycja. Tak samo jak rodzinna kolacja w domu jej matki Zuzanny, w której dziewczyna niechętnie bierze udział. Relacje między kobietami są napięte, od kiedy Laura zamieszkała ze swoją dziewczyną Anielą. Matka, pomimo starań, nie potrafi zaakceptować tego związku. Sytuacji nie poprawia również decyzja córki o rzuceniu studiów na rzecz pracy makijażystki. Gdy w trakcie kolacji po raz kolejny dochodzi do kłótni, Laura postanawia jak najszybciej wrócić do swojej ukochanej i wspólnie z nią celebrować swoje święto. Nie ma pojęcia, że to jedno letnie popołudnie zmieni całe jej życie...

"Letnie Popołudnie" to obraz o młodych kobietach, które chcą być wolne, niezależne i pragną same decydować o swoim życiu. Jednak przede wszystkim to film o ogromnej potrzebie akceptacji oraz o tolerancji, której brak może doprowadzić do tragedii.

„Letnie popołudnie” jest pierwszym polskim filmem pełnometrażowym nakręconym w jednym ujęciu. Widz czuje się jakby sam brał udział w wydarzeniach, a akcja odbywałaby się w czasie rzeczywistym. Zdjęcia utalentowanej Zofii Goraj nadają całości subtelny, a zarazem osobisty i przejmujący charakter.

TWÓRCY

Reżyseria: Youssef Ouarrak
Zdjęcia: Zofia Goraj
Montaż: Youssef Ouarrak
Scenografia: Katarzyna Załęcka
Kostiumy: Lena Firak
Muzyka: Atanas Valkov
Dźwięk: Franciszek Kozłowski
Charakteryzacja: Magda Graff
Kierownictwo produkcji: Weronika Nowicka
Producent wykonawczy: Youssef Ouarrak
Producent: Dariusz Tokarz / WolfPack Picture

OBSADA AKTORSKA

Maria Pawłowska – Laura
Anna Moskal – Zuzanna, matka Laury i Karoliny
Judy Turan – Karolina
Lucyna Szierok – Aniela
Jacek Tarkawian – taksówkarz Piotr
Helena Ganjalyan – sąsiadka
Darek Tokarz – Adam
Olga Miłaszewska – Magda
Aleksander Janiszewski – wujek
Mateusz Kociecki – Marcin
Krzysztof Nowakowski – Dawid
Halina Jabłonowska – babcia
Michał Barczak – Mateusz

Youssef Ouarrak – reżyser, montażysta, producent wykonawczy

Urodzony w północnej Europie, wychowany na skandynawskich wartościach, żył na czterech różnych kontynentach. Karierę marketingową rozpoczął po ukończeniu studiów biznesowych na jednym z uniwersytetów w Madrycie w Hiszpanii. Po niedługim czasie stwierdził, że kierunek nie był wystarczająco kreatywny. Potrzebował natychmiastowej zmiany. Jego marzenie zaczęło się spełniać w San Francisco, kiedy uczęszczał na Akademię Sztuki. Poznał tajniki i rzemiosło branży filmowej. Networking i zaangażowanie w niezliczone projekty były jednym z jego pierwszych celów. Studia zaczął jako scenarzysta przez pierwsze dwa lata, a następnie zmienił kierunek na reżyserię. Jego film krótkometrażowy („The Safest Place”) był trudnym filmem do nakręcenia. Zdjęcia odbywały się w niebezpiecznym mieście – Tijuana w Meksyku. Nie okazał strachu, ale poświęcenie i entuzjazm do ciężkiej pracy. „Breathe” to jego bardzo udany film krótkometrażowy, który wywołał szum na całym świecie. Wielokrotnie nagradzany, miał swoją światową premierę na festiwalu kwalifikacyjnym Oscar, Rhode Island International Film Festival. Zdobył główną nagrodę za najlepszą edycję, a następnie nagrodę dla najlepszego reżysera. Otrzymał łącznie 8 selekcji. Jego ostatni film krótkometrażowy, „Tabliczka Mnożenia”, znalazł się na końcowej liście w konkursie filmów krótkometrażowych na festiwalu filmowym w Cannes.

Filmografia:

2019 - „Letnie popołudnie”

2017 - „Tabliczka mnożenia” [Zwiastun, kliknij tutaj](#)

2015 - „Breathe” [Zwiastun, kliknij tutaj](#)

Reżyser Youssef Quarrak o pracy nad filmem „Letnie popołudnie”

Film rozgrywa się na warszawskiej Pradze. Ta dzielnica wydaje się być bardziej konserwatywna i mniej liberalna. Fabuła filmu pokazuje głównie trudną relację między matką, a jej córką. Orientacja seksualna córki nie jest akceptowana przez matkę. Jest całkowicie przeciwna myśli, że jej córka jest lesbijką. Próbuje to zignorować, ale problem narasta podczas urodzinowego obiadu, który sama przygotowała specjalnie dla niej.

Fabuła pojawiła się pierwsza, a później techniczny zabieg filmu, który zastosowaliśmy. Zawsze miałem zamiar stworzenia filmu, w którym aktorzy improwizują dialogi przez większość czasu. Kiedy podjąłem ostateczną decyzję, sposób kręcenia pojawił się właściwie sam.

Zdecydowałem się na nakręcenie całego filmu mastershotem, od pierwszej sekundy do ostatniej. Poświęciliśmy bardzo dużo czasu nad przygotowaniem logistycznym. Pracę rozpoczęliśmy tak naprawdę kilka miesięcy przed dniem zdjęciowym, w którym dawaliśmy sobie tylko 3 powtórki. Chcieliśmy zrobić wszystko co tylko się da, żeby uniknąć ludzkiego błędu. Do samego momentu spotkania się z ekipą w dniu zdjęciowym, nie wiedzieliśmy ile stresu bierzemy na swoje barki.

Ryzyko projektu było bardzo wysokie. Przeznaczyłem cały budżet filmu na właściwie ten jeden dzień. Zrobiliśmy planowane 3 powtórzenia z nadzieją, że jedno wyjdzie perfekcyjnie. Aktorzy i załoga byli spięci przez pierwsze 2 powtórzenia. Chcieli za dobrze. Za bardzo kładli nacisk na wykonanie swojej pracy perfekcyjnie, nakładając na siebie większą presję.

Stając przed obliczem dwóch niezbyt udanych ujęć, zrozumieliśmy, że ostatnie ujęcie to porażka dla całego projektu albo wielki sukces. Przed rozpoczęciem włączenia kamery na ostatnie nasze ujęcie. Przywróciłem wszystkim ducha walki, rozпалиłem ogień w sercach i dałem otuchy. Wszystko albo nic, to jest ten moment, historia tworzy się dzisiaj, a raczej jak skończymy zdjęcia - powiedziałem. My będziemy pierwsi w Polsce, którzy nakręcili pełnometrażowy film w jednym ujęciu, który trwa 93 minuty.

Po kilku konsultacjach i prywatnych pokazach, zdecydowaliśmy edytować, film żeby trzymać napięcie i nie pozwolić się znudzić widzom, jak mogłoby się stać przy kilku momentach. To był nasz główny powód do pocięcia filmu i skrócenia do 78 minut, zachowując długie ujęcia, które trwają powyżej 30 minut.

Zofia Goraj (zdjęcia) o pracy nad filmem „Letnie popołudnie”

Pomysł nakręcenia naszego filmu w jednym nieprzerwanym ujęciu od razu wydał mi się wspaniałym wyzwaniem. Długie sceny kręcone z ręki to żywioł. Nakręcenie dwóch godzin z życia bohaterki „1:1” w czasie rzeczywistym jest eksperymentem dla aktorów, jak i dla wszystkich członków ekipy, zwłaszcza gdy mogą się pojawić nieprzewidziane sytuacje. Miałam już wcześniejsze doświadczenie w takiej „kontrolowanej improwizacji” na mniejszą skalę.

Natomiast w naszym filmie nagraliśmy około dwóch godzin bez przerwy, mieliśmy zmiany lokacji, samochody, windy, 3 mieszkania, schody, chodniki. Był to niemalże pomysł ekstremalny. Ważna była świetna organizacja i próby. Doszłam do wniosku, że muszę sama być operatorem kamery (tzn. szwenkiem), aby kontrolować sytuację. W wyborze sprzętu (Sony FS7) kierowałam się tym, aby można było nagrać longiem plik trwający ponad dwie godziny w dość wysokiej jakości, aby bateria wytrzymała, obiektyw musiał być poręczny i lekki, kąt widzenia kamery dość szeroki na wypadek nieuniknionego cropu i stabilizacji w postprodukcji. Nie mogliśmy użyć steadycamu. Ekipa z Grip7 (Marek Rumak i Marek Smoczyński) skonstruowała mi mały EasyRig, który ze mną mieścił się do samochodu na przednie siedzenie. Akurat przejazdy samochodem były najbardziej uciążliwe, miałam utrudniony dostęp do wizjera, niewygodną obróconą pozycję oraz sama ostrzyłam, gdyż niezastąpiony Zbigniew Szukała - ostrzyciel nie mieścił się tam ze mną. Jeśli chodzi o ostrość, zdani byliśmy na sprzęt bez elektrycznych mechanizmów, nie mogliśmy pozwolić sobie na to aby po godzinie filmowania padła jakaś elektronika. Dlatego Zbigniew Szukała ostrzył jak za starych czasów, ma miernik ostrości w oku. Całą drogę był przy kamerze nie mając monitorów podglądowych. Kamera w zasadzie to samo body, obiektyw, follow focus i filtr. Na szczęście wszystko się udało. Na każdej odpowiednio dobranej lokacji Mistrz Oświetlenia Ireneusz Chojnacki przygotował odpowiednie światło, które dopracowaliśmy z wyprzedzeniem. Ponieważ kręciliśmy trzy razy: rano, około godziny 15:00 i o zachodzie w magic hour, musieliśmy dostosowywać się do pory dnia. Istnieje wiele czynników, których nie sposób tu wymienić. Dużo dobrych wskazówek dostałam od operatora filmu „Victoria” z którym się konsultowaliśmy. Uważam, że nasze zdjęcia nie udałyby się, gdyby nie każda osoba z ekipy, która pełniła nawet najmniejszą funkcję. Przy takiej machinie, każdy trybik musi działać. I przede wszystkim dziękuję za zaufanie Youssefowi. Reżyser nie mógł być przy kamerze non stop i nie miał podglądu.

Maria Pawłowska

Jest absolwentką Studia Aktorskiego Doroty Zięciowskiej i Zbigniewa Kalety w Krakowie (2009) oraz Wydziału Aktorskiego Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie (2014). W 2013 roku otrzymała wyróżnienie za rolę w spektaklu "Harce młodzieży polskiej" na 31. Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi. W latach 2011–2018 występowała m.in. w Teatrze Powszechnym, Teatrze Ateneum, Studio Teatralne KOŁO, Teatrze Ochoty, Teatrze STU i Teatrze Telewizji. Aktorka serialowa i filmowa. Ma w dorobku m.in. stałe role w serialach "Lekarze na start", "M jak miłość", "Leśniczówka", "W rytmie serca", "Przyjaciółki", a także w filmach fabularnych "Po prostu przyjaźń" (2016, reż. Filip Zylber), "Konwój" (2016, reż. Maciej Żak) czy "Sztuka kochania. Historia Michaliny Wisłockiej" (2017, reż. Maria Sadowska).

Wybrana filmografia:

- 2019 – Letnie popołudnie
- 2018 – Leśniczówka
- 2018 – W rytmie serca
- 2017 – Lekarze na start
- 2017 – Sztuka kochania. Historia Michaliny Wisłockiej
- 2017 – Tabliczka mnożenia
- 2016 – Konwój
- 2016 – Po prostu przyjaźń
- 2014 – Miasto 44
- 2013 – Przepis na życie

Anna Moskal

Aktorka teatralna, filmowa i telewizyjna urodzona w 1976 roku w Szczecinie. W 1998 roku ukończyła Akademię Teatralną w Warszawie i zadebiutowała rolą Iriny w „Trzech siostrach” Czechowa w reżyserii Agnieszki Glińskiej w warszawskim Teatrze Powszechnym, w którym była zaangażowana jako aktorka przez 19 lat. Gościennie grała w Teatrze Współczesnym w Szczecinie, oraz Laboratorium Dramatu, Teatrze WARSawy, Och!Teatrze i Teatrze Polonia w Warszawie gdzie zdobyła uznanie publiczności rolą Oli w „Zabawie” Marka Modzelewskiego w reżyserii Izy Kuny. Szerszej publiczności znana z udziału w serialach telewizyjnych takich jak: „Przyjaciółki”, „Ojciec Mateusz”, „Druga szansa” czy ostatnio „Za marzenia”, „1983” i „Nielegalni” . Ma również udział w filmach polskich i zagranicznych, brała udział w produkcjach takich jak „The Coldest Game” Ł. Kośmickiego, „True crimes” w reżyserii A. Avranasa, „Nina” O. Chajdas, „53 wojny” E. Bukowskiej czy „Legiony” Darka Gajewskiego.

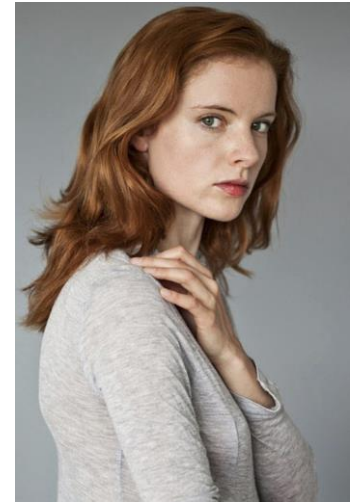

Wybrana filmografia:

2019 – Letnie popołudnie
2018 – 1983
2018 – Dziewczyny ze Lwowa
2018 – Nielegalni
2018 – Nina
2018 – Ślepnąc od świateł
2017 – 53 wojny
2017 – Za marzenia
2016 – Dark crimes
2016 – Ojciec Mateusz
2016 – Planeta singli
2015 – Przyjaciółki

Lucyna Szerok

Absolwentka Akademii Sztuk Teatralnych im. St. Wyspiańskiego w Krakowie (filia we Wrocławiu), a także Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. Od 2013 roku związana z Wrocławskim Teatrem Ad Spectatores, gdzie gra do dziś. Występowała również na deskach Wrocławskiego Teatru Współczesnego oraz Teatru Polskiego. Obecnie aktorka Teatru Nowego im. K. Dejmka w Łodzi, a także Wrocławskiego Teatru Komedia oraz Wrocławskiego Teatru Tańca. Na dużym ekranie zadebiutowała w nagradzonym wojennym filmie produkcji rosyjskiej „W daljokom sorok piatom... Wsreczi na Elbie” reż. M. Todorovskiej i P. Aleksowskiego. Można ją również zobaczyć między innymi w filmie „Knives out” w reż. P. Wojcieszka, oraz w etiudach studentów Łódzkiej Szkoły Filmowej. Za rolę w teledysku „Girls on fire” dostała nominację za najlepszą kreację aktorską na Festiwalu Polskich Wideoklipów Yach Film.

Wybrana filmografia:

2019 – Letnie popołudnie
2017 – Reakcja łańcuchowa
2017 – Wojenne dziewczyny
2016 – Knives out
2015 – M jak Miłość
2015 – Na dobre i na złe
2015 – W daljokom sorok piatom... Wsreczi na Elbie

Na ścieżce dźwiękowej do filmu znalazły się następujące utwory:

- "Nie umrę" – Mikromusic
- "Midway to light" – Kari
- "The winter is back" – Kari
- "Hurry up" – Kari
- "Fall" – Baasch
- "Perfect storm" – Salk feat. Jagoda
- "Home" – Rosalie
- "Cemeteries of lights" – Oly.